

[Kaj Poulsen.]

blive enige om inden lovens ikrafttræden, og med de ændringer, som inden den 1. oktober kan blive afklaret af et paritetisk sammensat nævn, altså et nævn, der består af lige mange personer fra hver side, dog således at spørgsmål, for hvilke der ikke kan opnås flertal i nævnet, afgøres af en opmand.

Da denne ordning stiller lovgivningsmagten mest neutral, kan vi fra socialdemokratiets side støtte den, og derved undgår vi også, at folketinget blander sig i overenskomsternes indhold.

Vedrørende de konservatives lovforslag skal jeg kort sige følgende: På grund af den direkte indblanding i overenskomsternes indhold, som følger af lovforslagets § 1, og som jeg lige har omtalt, kan socialdemokratiet ikke støtte dette forslag.

Vi er i socialdemokratiet ikke det mindste i tvivl om, at sømændene helst havde set denne konflikt løbe, indtil enighed mellem parterne kunne opnås, men da vi som lovgivere bliver nødt til at tage et overordnet hensyn til, at samfundet skal fungere på livs- og samfunds-vigtige områder, ser vi os nødsaget til at gennemføre denne lovgivning. Det er bestemt ikke vor livret.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg skal sige et par ord om lovforslag nr. L 235, forslaget om forlængelse af kollektive overenskomster mellem ministeriet for Grønland og Radiotelegrafistforeningen af 1917. Det forholder sig således, at da folketinget i 1971 vedtog en ny tjenestemandsløvslov for Grønland, var denne lov ledsaget af en henstilling til regeringen om fremover at føre en lønpolitik, der indsnævrede de dengang meget store lønforskelle, der var på Grønland.

Denne henstilling og denne politik er af skiftende regeringer blevet fulgt siden 1971, og vi kan konstatere, at den også har båret frugt.

Lad mig for fuldstændigheds skyld tilføje, at det er socialdemokratiets opfattelse, at der fortsat bør være en fordel ved i en periode at tage arbejde i Grønland. Men på den anden side er det vor opfattelse, at den solidariske lønpolitik, som jeg indledningsvis omtalte, også bør nyde fremme.

Nu er der sket det, at der siden den 7. august har været etableret en arbejdsstandsning på telegrafistområdet, og det fremgår af lovforslaget og de lange bemærkninger, der led-

sager det, at den kan få vidtrækkende konsekvenser for Grønland. Der peges også på de konsekvenser, den allerede har fået. Mange medlemmer af dette ting har haft fornøjelsen at være gæst i Grønland, og de vil sikkert give mig ret i, at der gør sig særlige forhold gældende dér. Det er det, vi fremhæver her i tinget, hver eneste gang vi behandler grønlandske lovforslag. Det gælder også i dette tilfælde. En langvarig strejke på dette vigtige område vil få meget mærkbare følger for det grønlandske samfund, der på grund af de meget store afstande mere end noget andet samfund er uhyre afhængigt af, at kommunikationsforbindelserne fungerer.

Det er af den grund forståeligt, at landsrådets forretningsudvalg – og forstår jeg et enigt forretningsudvalg – nu har reageret og opfordret ministeren til snarest muligt at skaffe udveje for, at denne konflikt kan bringes til ophør.

Dels på grund af den opfordring, som et enigt landsrådsforretningsudvalg er kommet med, dels for at undgå de meget vidtrækkende konsekvenser, en forlængelse af strejken kan få for det grønlandske samfund, kan jeg på socialdemokratiets vegne tilsige ministeren en hurtig og velvillig behandling af dette lovforslag om forlængelse af kollektive overenskomster mellem ministeriet for Grønland og Radiotelegrafistforeningen af 1917.

Lawaetz (FP):

Jeg vil gerne indledningsvis takke statsministeren for initiativet og tilføje: bedre sent end aldrig. Men jeg vil ikke undlade i denne forbindelse at sige, at hele denne situation kunne have været undgået. Mit parti anbefalede allerede i april, da mæglingsforslaget blev ophøjet til lov, at man tog hensyn til de overenskomster, der havde en anden termin end den 1. marts. Det var regeringen ikke interesseret i at drøfte dengang. Jeg vil gerne pege på, at vi senere har taget sagen op to gange, den 30. juni og den 12. juli, og jeg vil citere, hvad vores arbejdsmarkedsudvalgsmedlem, hr. Voigt, sagde i begrundelsen for sit spørgsmål den 30. juni til statsministeren:

»Det har altid været et godt råd at følge det gamle ord om, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og selv om nogle af de varslede strejker er udsat til midt i juli, er det jo ingen garanti for, at der bliver en løsning på